AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Viertel 12. Jh. Seite 162v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36530
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

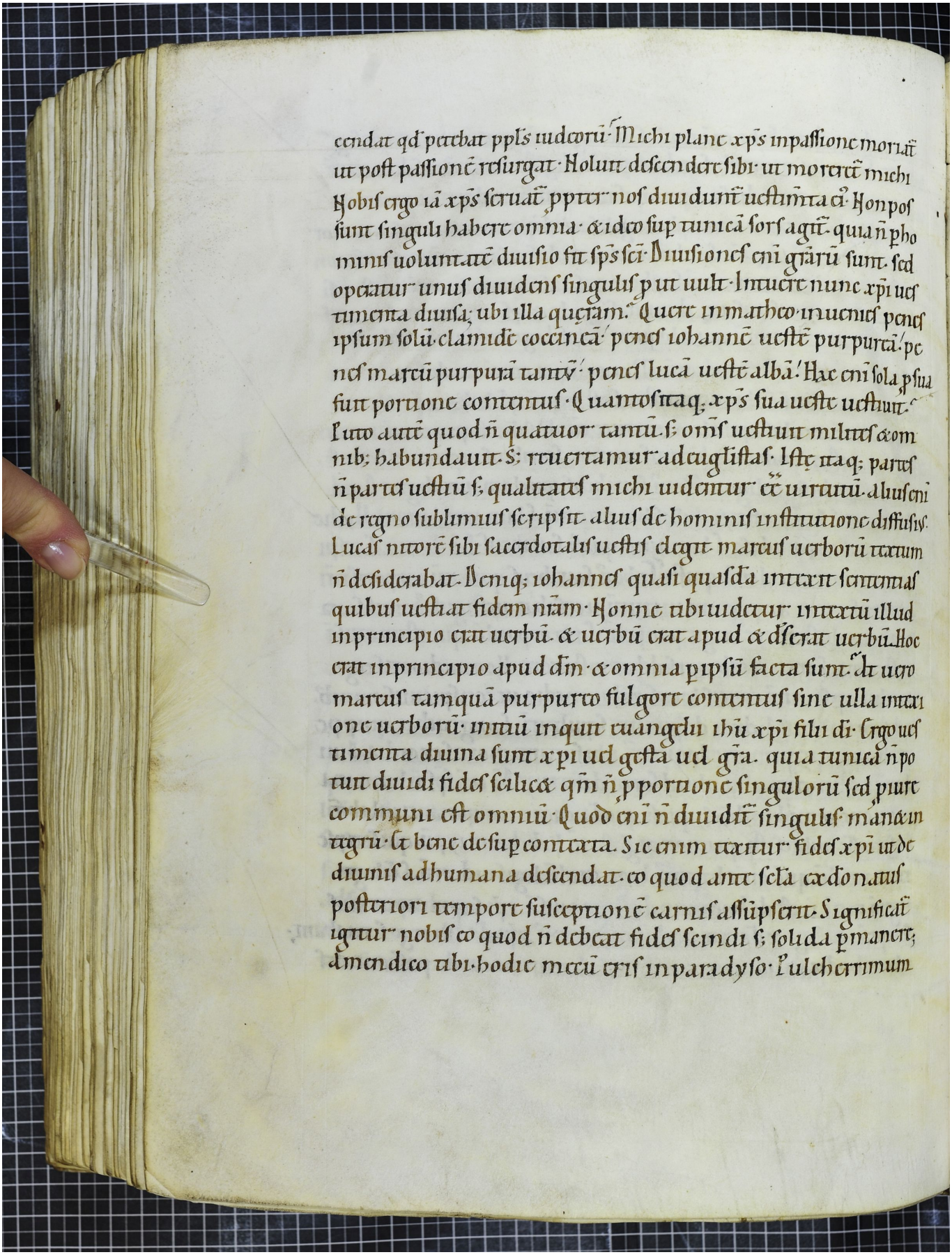

cendat qd petebat ppl's iudeorū. Michi plane xp̄s in passione moriat̄
ut post passionē resurgat. Noluit descendere sibi ut moreret̄ michi
Nobis ergo iā xp̄s seruat̄ ꝓpter nos diuidunt̄ uestimēta ei. Non pos
sunt singuli habere omnia. & ideo sup tunicā sors agit̄. quia n̄ ꝑho
minis uoluntatē diuisio fit sp̄s sc̄i. Diuisiones enī grārū sunt. sed
operatur unus diuidens singulis ꝓ ut uult. Intuere nunc xp̄i ues
timenta diuisa; ubi illa queram. Quere in matheo. inuenies penes
ipsum solū clamidē coccineā. penes iohannē uestē purpureā. pe
nes marcū purpurā tantū. penes lucā uestē albā. Hac enī sola ꝓ sua
fuit portione contentus. Quantos itaq; xp̄s sua ueste uestiuit.
Puto autē quod n̄ quatuor tantū. s; om̄s uestiuit milites & om
nib; habundauit. s; reuertamur ad euglistas. Iste itaq; partes
n̄ partes uestiū s; qualitates michi uidentur ee uirtutū. alius enī
de regno sublimius scripsit. alius de hominis institutione diffusius.
Lucas nitorē sibi sacerdotalis uestis elegit. marcus uerborū textum
n̄ desiderabat. Deniq; iohannes quasi quasd̄a intexit sententias
quibus uestiat fidem nr̄am. Nonne tibi uidetur intextū illud
in principio erat uerbū. & uerbū erat apud & d̄s erat uerbū. Hoc
erat in principio apud d̄m. & omnia ꝑ ipsū facta sunt. At uero
marcus tamquā purpureo fulgore contentus sine ulla intexi
one uerborū. initiū inquit euangelii ihū xp̄i filii d̄i. Ergo ues
timenta diuina sunt xp̄i uel gesta uel gr̄a. quia tunica n̄ po
tuit diuidi fides scilicet q̄m n̄ ꝓportione singulorū sed ꝓiure
communi est omniū. Quod enī n̄ diuidit̄ singulis. manet in
tegrū. Et bene desup contexta. Sic enim texitur fides xp̄i ut de
diuinis ad humana descendat. eo quod ante scl̄a ex d̄o natus
posteriori tempore susceptionē carnis assūpserit. Significat̄
igitur nobis eo quod n̄ debeat fides scindi s; solida ꝑmanere;
amen dico tibi. hodie mecū eris in paradyso. Pulcherrimum